

Trời Không Gió

Trời không gió. Cái phong linh bất động.
Sáng, bình thường. Sương mù tản. Nắng lên.
Ngày thản nhiên, một ngày mới thản nhiên
Mong như vậy để cho hoa hồng nở...

Ngày hôm qua có một người đi nữa
Không để lời chào, lời chúc lại cho ai
Nếu người đi là một kẻ phũ tay
Sao những người ở lại, lại chấp tay chào nhỉ?

Tôi thắc mắc chẳng qua là ý nghĩ
Không hỏi ai. Ai cũng giống như mình!
Không đám mây nào cản trở bình minh
Chỉ diêm lạ: hoa hồng chưa thấy nở...

Ở tuổi tôi...nhiều khi tôi xấu hổ
May ai quen cũng đã biết tôi già!
Chuyện Nước Non thường nhắc để cho qua
Rồi mình chết, qua đời, qua hết cả?

Ngày hôm qua, bạn tôi đi như lá
Lá vàng bay mùa Thu đời người...
Hàn Mạc Tử nói "Ai ra đi là thôi,
Thương mến mấy không làm sao níu lại!" (*)

Cái phong linh, tại sao mình gọi cái?
Cái gì đây? Thưa, đó cái phong linh
Gió không qua thì nó không giạt mình
Mình giạt mình thì không cần có gió!

*Tôi đang đợi nụ bình minh sắp nở
Bài thơ hôm nay buồn quá chớ, vô duyên...*

Trần Vấn Lệ

(*) Thơ Hàn Mạc Tử
Người đã đi rồi, khôn níu lại
Lòng thương chưa thỏa, nhớ chưa bura!